

Kalendarz tworzenia struktur Stowarzyszenia w Polsce

część III

Opublikowane dotychczas wspomnienia o tworzeniu struktur IPA w Polsce, pisałem chcąc wykazać, kto i kiedy oraz przez jakie działania rzeczywiście zakładał nasze Stowarzyszenie. W dalszej części, za namową przyjaciół ze społeczności IPA chciałbym kontynuować te wspomnienia, tym razem jednak podejmę próbę opisanie ważnych wydarzeń w rozwoju Sekcji Polskiej IPA na przestrzeni ostatnich 20 lat.

Najważniejszym dokumentem przyjętym przez Komitet Założycielski Sekcji Polskiej IPA, który został omówiony przez pierwszego prezydenta stowarzyszenia Leszka Brzostowskiego w czasie I kongresu, były przepisy pierwszego statutu zarejestrowanego przez Sąd Wojewódzki w Poznaniu 23 grudnia 1991 r., z których wynikało, że Sekcja Polska IPA i jej Grupy Wojewódzkie od początku powstania mogły uzyskać osobowość prawną oraz, że Sekcja Polska IPA i jej Grupy Wojewódzkie mogły prowadzić działalność gospodarczą, po uzyskaniu osobowości prawnej nadawanej przez właściwe miejscowo sądy rejestrowe.

W swoim wystąpieniu Leszek Brzostowski przypomniał także, że Krajowa Komisja Wykonawcza (odpowiednik dzisiejszego Krajowego Zarządu) została wymyślona i powołana do tego, aby między kongresami stowarzyszenia „jedynie koordynować współpracę sekcji wojewódzkich (niezależnych w swoim funkcjonowaniu od niej) drogą krajowych zjazdów, organizacji wymiany

mlodzieży, współpracy turystycznej, sportowej, kulturalnej, towarzyskiej itp.”².

Piętnaście dni po zakończeniu kongresu w Kielczu, Jacek Węgrzyn (drugi prezydent stowarzyszenia), uczestniczył w obradach Konferencji International Executive Council (Międzynarodowej Rady Wykonawczej IPA) w Rio de Janeiro. W pisemnym sprawozdaniu z jej obrad wspomina okoliczności przyjęcia (6 listopada 1992 r.) Sekcji Polskiej do struktur międzynarodowych IPA. Składa podziękowania Prezydentowi oraz Sekretarzowi Generalnemu Francuskiej Sekcji IPA za aktywną opiekę nad Sekcją Polską w czasie członkostwa asocjacyjnego i wprowadzenie nas do struktur międzynarodowych IPA. Wspomina nocne rozmowy prowadzone na Copacabana gdzie dowiaduje się, że matka sekretarza generalnego francuskiej sekcji IPA i matka Haima Szmulewicz trzeciego wiceprezydenta światowego, a jednocześnie sekretarza generalnego IPA Izrael, oraz ojciec Jacka Węgrzyna pochodzą z Krakowa³. Ciepło wspomina także rozmowy przeprowadzone z Założycielem stowarzyszenia sir Arturem Troopem oraz ówczesnym Prezydentem stowarzyszenia Royem Stragnerem.

Bezpośrednio po przyjęciu Sekcji Polskiej IPA do struktur międzynarodowych, na przełomie 1992 i 1993 r. Krajowa Komisja Wykonawcza otrzymała trzy stronicowe pismo od Sekretarza Generalnego IPA w sprawie zaleceń władz międzynarodowych IPA dotyczących używania godła

(identyfikatorów) Międzynarodowego Stowarzyszenia Policji. Pismo to zostało rozesłane do Grup Wojewódzkich IPA w Polsce.

Pierwsze godło IPA przedstawiające kulę ziemską na tle ośmioramienną gwiazdy w wieńcu z liści laurowych, autorstwa Założyciela stowarzyszenia Arthura Troopa zostało zaakceptowane i wprowadzone do stosowania na I Kongresie International Executive Council - IEC (Międzynarodowej Rady Wykonawczej), który odbył się w Paryżu, we wrześniu 1955 r.⁴ W trakcie kolejnego kongresu IEC w 1958 r. dopuszczono do stosowania drugie, okrągłe godło z napisem IPA w górnej części godła i mottem SERVO PER AMIKECO w jego dolnej części. W latach 1959-1969 trwały dyskusje w Sekcjach Narodowych sprawie ujednolicenia graficznego i kolorystycznego godła IPA. W trakcie 10 Konferencji IEC w Paryżu, w 1969 r. przyjęto jednolity opis graficzny i kolorystyczny godła IPA, który zamieszczam niżej.

W latach 1955-1974 stwierdzono liczne przypadki, że godłami ustanowionymi przez IPA i dla jej członków posługiwały się także inne organizacje (spoza środowiska policji). Dlatego w 1974 r. PEB (Stałe Biuro Wykonawcze, odpowiednik naszego prezydium KZ) podjęło uchwałę o zastrzeżeniu praw autorskich do obydwu godeł IPA. Zastrzeżenie to dotyczy ochrony praw autorskich do grafiki i kolorystyki godeł, oraz praw pokrewnych z tytułu ich publikowania i używania w celach komercyjnych. Ochrona ta jest wyrażona jest międzynarodowym oznaczeniem „© by IPA 1974”.

Od 1974 r. zastrzeżenie dokonane przez PEB, nie było zmieniane. Nie była też zmieniana grafika ani kolorystyka obydwu dopuszczonych do używania godeł IPA. Dzięki zaangażowaniu Śląskiej Grupy Wojewódzkiej IPA, na podstawie opisu godeł z grudnia 1992 r. odtworzono prawidłowy (zgodny z opisem z 1992 r.) wygląd godła IPA, autorstwa sir Arthura Troopa.

Wygląd drugiego godła IPA, (nazywanego okrągłym) wprowadzonego do używania w trakcie kongresu IEC, który odbył się w 1958 r. przedstawia się następująco:

Obydwa przedstawione godła IPA są chronione prawami autorskimi i mogą być używane tylko w ramach Stowarzyszenia⁵. Na mocy przepisów statutów polskiego i międzynarodowego oraz międzynarodowego regulaminu IPA - godła IPA, na równych

prawach mogą być używane / publikowane przez członków stowarzyszenia i zarządy wszystkich struktur stowarzyszenia pod warunkiem, że przedmioty z tymi godłami nie będą wykorzystywane do celów handlowych. Użycie / opublikowanie każdego godła wymaga zamieszczenia przy nim znaku wskazującego prawa autorskie („© by IPA 1974). Zmiany graficzne i kolorystyczne w godłach dopuszczonych do używania / publikowania przez PEB (Stałe Biuro Wykonawcze) IPA są niedozwolone, gdyż naruszają prawa autorskie twórców godeł⁶.

W Polsce prawa autorskie chronione są przepisami ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. o prawach autorskich i prawach pokrewnych (Dz. U. z 2006 r. nr 90, poz. 631 z późniejszymi zmianami).

Drugi, (1993) rok działalności Sekcji Polskiej IPA, w której zrzeszonych było wtedy 785 członków, stowarzyszenie rozpoczęło działalność statutową od rozbudowy struktur stowarzyszenia w kraju i nawiązywania pierwszych kontaktów poza jego granicami. Drugi prezydent stowarzyszenia, Jacek Węgrzyn tak wspomina ten rok:

„W stosunkowo krótkim czasie udało nam się rozbudować struktury stowarzyszenia w kraju, nawiązać kontakty i poinformować o powstaniu stowarzyszenia Komendę Główną Policji, ministrów spraw wewnętrznych i zagranicznych, a także przyzwyczaić władze światowe IPA do naszej obecności. Mimo, że nam samym problemów nie brakowało, pomagaliśmy zakładać sekcje w Rosji, Bułgarii, Czechach i Słowacji. Litwinom oficjalnie zaproponowaliśmy stowarzyszenie się z naszą sekcją. W rok po I kongresie zorganizowaliśmy w Warszawie posiedzenie PEB⁷. PEB - (Permanent Executive Bureau), to Stałe Biuro Wykonawcze IPA odpowiednik obecnego prezydium Krajowego Zarządu. Posiedzenie to odbyło się w dniach 14-17 października 1993 r. z udziałem delegacji z: Anglii z sir Arthurem Troopem, Holandii, Irlandii, Izraela, Luksemburga, Szwajcarii i Szwecji.

W dniach 9-26 lipca 1993 r. Krakowska Grupa Wojewódzka IPA zorganizowała i gościła na wakacyjnym obozie letnim dzieci członków francuskiej Sekcji IPA z Loary Atlantyckiej i Wende. Tej samej, która zorganizowała pobyt we Francji, w grudniu 1990 członków Komitetu Założycielskiego naszego stowarzyszenia, gdzie poznawali oni zasady funkcjonowania International Police Association. Tej, samej która przyznała Założycielom naszego stowarzyszenia członkostwo asocjacyjne w 1991 r. Młodzież ta przebywała pod namiotami na hali Gubernasówka w Lipnicy Małej, pod Babią Górą (1725 m n.p.m), na Orawie. Pobytowi temu przewodniczył „ojciec chrzestny” naszego stowarzyszenia Jean Claude Gillardeu. Efektem tego pobytu było nawiązanie współpracy z Francuską Sekcją IPA w organizowaniu wymiany wakacyjnej dla dzieci policjantów polskich.

Pierwszy młodzieżowy obóz dla dzieci członków Sekcji Polskiej IPA zorganizowany przez Krakowską Grupę Wojewódzka IPA poza granicami kraju odbył się w dniach 7-31 sierpnia 1993 r. w Guérande, francuskim regionie Loary Atlantyckiej. Uczestniczyło w nim 22 dzieci i 11 osób dorosłych (opieka, kierowcy). Były to dzieci członków IPA, policjantów z Krakowa, Szczytna, Poznania i Warszawy.

Czwarty, (1995) rok działalności stowarzyszenia nasze rozpoczęło w sile 1794 członków zrzeszonych w 31 grupach wojewódzkich. Najliczniejszymi grupami wojewódzkimi były grupy z: Olsztyna (265, z tego 200 członków z Wyższej Szkoły Policji

w Szczytnie), Poznania (167), Łodzi (103), Jeleniej Góry (94), Zielonej Góry (80), Krakowa (75), Legnicy (172), Gorzowa Wielkopolskiego (68), Wrocławia (67), Gdańska (65)⁸.

Właściciel: Zdzisław Borkowski, ul. Włocławska 10A, 60-110 Poznań, tel. 61-831-11-11, e-mail: zbor@owse.org.pl

Grupa wojewódzka: Lubuska - LB, Śląskie - SL, Mazowiecka - MA, Wielkopolska - WL, Łódzka - LD, Świętokrzyska - SK, Pomorska - PM, Zachodniopomorska - ZP, Lubuska - LB, Śląskie - SL, Mazowiecka - MA, Wielkopolska - WL, Łódzka - LD, Świętokrzyska - SK, Pomorska - PM, Zachodniopomorska - ZP, Lubuska - LB, Śląskie - SL, Mazowiecka - MA, Wielkopolska - WL, Łódzka - LD, Świętokrzyska - SK, Pomorska - PM, Zachodniopomorska - ZP.

Wykazano na podstawie listy wojewódzkiej w Zakopanem do 15 października 2005 r. (stan na 15 października 2005 r.)

Wojewódzkie Stowarzyszenia Pożytku Publicznego

W Krakowskiej Grupie Wojewódzkiej IPA przerejestrowanych było wówczas 75 członków, w tym: 6 członków z Zakopanego (KWP Nowy Sącz), 3 członków z KWP Opolo wraz ze zmarłą niedawno Wadą Sochą, 7 członków z KWP Tarnobrzeg oraz 5 członków z KWP Krosno.

Był to rok, w którym zarządy niektórych grup wojewódzkiej IPA zaczęły publicznie wyrażać niezadowolone ze sposobu zarządzania Stowarzyszeniem przez Krajową Komisję Wykonawczą (organ zarządzający i wykonawczy stowarzyszenia, odpowiednik obecnego Krajowego Zarządu). Z posiadanych w tym czasie wypowiedzi wynikało, że niektórzy członkowie KKW wybrani do składu tej komisji byli niezdolni do zgodnego z obowiązującym statutem zarządzania Sekcją Polską IPA. Zarzucano im, że statutowo nakazane, wspólne zebrania z przewodniczącymi Zarządów Grup Wojewódzkich zazwyczaj kończyły się kłótniami i nie doprowadzały do dalszego rozwoju Stowarzyszenia.

Efektom niewydolności organizacyjnej Krajowej Komisji Wykonawczej w zarządzaniu Stowarzyszeniem była rezygnacja z pracy w tej strukturze dwóch jej członków. Narastało też niezadowolone w szeregach członków IPA przerejestrowanych w grupach wojewódzkich. Z wypowiedzi przewodniczących niektórych Grup Wojewódzkich wynikało, że członkowie IPA są potrzebni KKW jedynie do opłacania składki, z której tworzony był fundusz członkowski, a z którego nie otrzymywali żadnego wsparcia nawet do wykonania podstawowych zadań statutowych.

Sytuacja w stowarzyszeniu była tak napięta, że za zgodą jednego z Założycieli stowarzyszenia Leszka Brzostowskiego planowany był zjazd przewodniczących Grup Wojewódzkiej IPA w Kiekrzu przypominający „rokosz”, aby „skończyć z marazmem i saktywnie działalność na szczeblu centralnym”¹⁰. Poznańska Grupa Wojewódzka IPA była nawet gotowa do zorganizowania nadzwyczajnego kongresu Stowarzyszenia.

W czerwcu 1995 r. Krajowa Komisja Wykonawcza Sekcji Polskiej IPA podjęła uchwałę o zwołaniu II kongresu stowarzyszenia w Legionowie w dniach 22-24 września 1995 r. ustalając, że w kongresie tym weźmie udział 73 delegatów z 32 Grup Wojewódzkiej IPA¹¹. Kongres ten dokonał wyboru 10 nowych członków Krajowej Komisji Wykonawczej oraz nowego prezydenta - Jerzego Jaroszewskiego, ówczesnego Komendanta Wojewódzkiego Policji w Olsztynie¹².

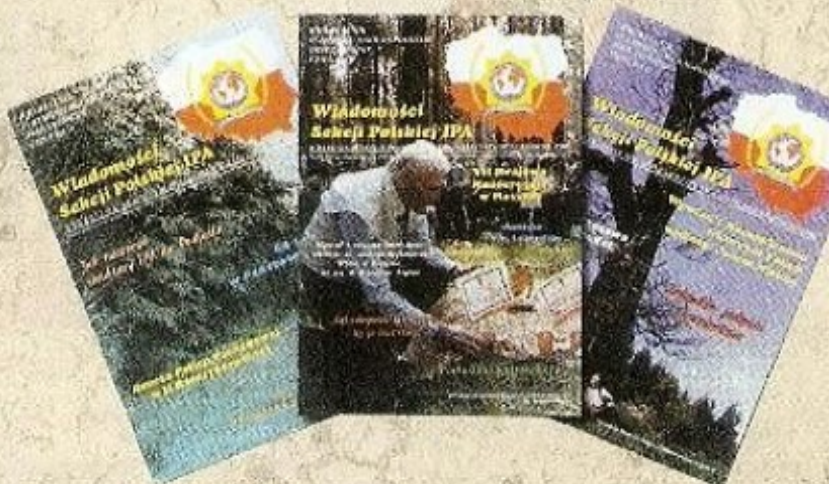
Jednak najważniejszym osiągnięciem kongresu, które uspokoiło „niezadowolone” w Grupach Wojewódzkiej IPA występujące przed kongresem było powołanie przez kongres Komisji Rewidentów Finansowych - organu kontroli pracy Krajowej Komisji Wykonawczej i Zarządów Grup Wojewódzkiej IPA oraz wprowadzenie do statutu zasad działania tych komisji. Komisje te były „uprawnione do kontroli całości działalności stowarzyszenia”, ze szczególnym uwzględnieniem dyscypliny wydatków w gospodarce finansowej prowadzonej przez prezydium Krajowej Komisji Wykonawczej i Zarządy Grup Wojewódzkiej. Wyboru członków komisji kontrolującej pracę Krajowej Komisji Wykonawczej dokonywał Kongres Krajowy. Przewodniczący Komisji miał prawo uczestniczyć w zebraniach KKW, „a na jego wniosek Komisja Rewidentów mogła zwołać Kongres Nadzwyczajny”¹³. Do składu pierwszej Komisji Rewidentów Finansowych wybrany został Ryszard Grabski z Krakowskiej Grupy Wojewódzkiej IPA.

W miarę upływu lat zmieniano zadania Komisji Rewidentów Finansowych - organu kontroli Krajowej Komisji Wykonawczej i Zarządów Grup Wojewódzkiej. Na III kongresie w Soczewce k. Płocka organom kontroli Stowarzyszenia nadano nazwę Komisje Rewizyjne nie zmieniając

zakresu ich działania. W trakcie V kongresu stowarzyszenia (13-14 listopad 2004 r.) w Łącznej nadano członkom Komisji Rewizyjnych nowe zadania zobowiązując ich do: przeprowadzania przynajmniej raz w roku kontroli gospodarki finansowej stowarzyszenia, przedkładania sprawozdań kontrolnych organom statutowym oraz składania wniosków o absolutorium dla członków prezydium Krajowego Zarządu i prezydiów Zarządów GW¹⁴.

Po nadaniu Sekcji Polskiej IPA statusu organizacji pożytku publicznego przez Sąd Rejonowy w Poznaniu (27 marca 2006 r.) w trakcie VI kongresu w Bochni kolejny raz zmieniono zadania Komisji Rewizyjnych. Komisje te zobowiązano do kontroli organów zarządzających i wykonawczych (wszystkich struktur stowarzyszenia) przynajmniej raz w roku, a obowiązkowo po zakończeniu roku bilansowego w kontekście prawidłowości planowania i wykonania budżetu oraz sporządzenia bilansu finansowego, ze szczególnym uwzględnieniem środków uzyskanych przez Stowarzyszenie w ramach działalności organizacji pożytku publicznego. Kontroli działalności statutowej wszystkich struktur stowarzyszenia przez ocenę sposobu wykonywania zadań zawartych w § 9 statutu. Przedkładania sprawozdań z przeprowadzonych kontroli właściwym organom statutowym. Składania wniosków o absolutorium dla członków ustępujących organów wykonawczych. Podejmowania kontroli doraźnych w przypadku ujawnienia działań naruszających obowiązujące przepisy prawa oraz statutu Sekcji Polskiej IPA. Przewodniczący lub członek Komisji Rewizyjnej miał prawo uczestniczyć w zebraniach organów statutowych swojej struktury, a w zebraniu innych organów na ich zaproszenie¹⁵.

11 maja 1996 r. uchwałą Krajowej Komisji Wykonawczej powołano zespół redakcyjny kwartalnika „Wiadomości Sekcji Polskiej IPA”. Pierwszym redaktorem naczelnym został

Mariusz Żebrowski, wydawca z Wyższej Szkoły Policji w Szczytnie. Czasopismo było i jest wydawane na podstawie ustawy prawo prasowe. Po zniesieniu, w kwietniu 1990 r. ustawy „o cenzurze” wydawnictwo to ma promować idee Międzynarodowego Stowarzyszenia Policji - stowarzyszenia, którego naczelnym zadaniem jest łączenie na całym świecie osób, które wykonywały bądź wykonują zawód policjanta, w myśl motto Servo per Amikeco „służyć przez przyjaźń”.

3 czerwca 1996 r. w Watykanie, najmniejszym państwie świata członkowie Krakowskiej Grupy Wojewódzkiej IPA zostali przyjęci przez papieża Jana Pawła II na prywatnej audiencji. W audiencji tej uczestniczyli też członkowie z Grup Wojewódzkich IPA z Tarnowa i Rzeszowa. Po powrocie do kraju uczestnicy audiencji otrzymali z watykańskiego Sekretariatu Stanu list podpisany przez Asesora Mons. L. Sandri, w którym napisano „Szanowni Panowie, W imieniu Jego Świątobliwości Jana Pawła II dziękuję za dary złożone przez pielgrzymkę Międzynarodowego Stowarzyszenia Policjantów ... do Wiecznego Miasta. Ojciec Święty poleca Bogu w modlitwie Ofiarodawców, upraszając na ich trudną służbę społeczeństwu wszędzie potrzebne łaski”¹¹.

W tym miejscu wypadałoby kontynuować historię naszej organizacji i wydobyć z wiloletnich pokładów kolejne ciekawostki i osobliwości pokryte kurzem i zapomniane przez wielu członków stowarzyszenia.

Opis kolejnych wydarzeń i momentów istotnych dla Międzynarodowego

Stowarzyszenia Policji w Polsce pozostawię dla kolejnej części tej również osobistej retrospekcji. W następnym numerze zapraszam do lektury wspomnień poświęconych szczególnie Małopolskiej Grupie Wojewódzkiej i Krakowowi, dla których obecny rok to również ważny jubileusz IPA. Zapraszam!

SECRETARIAT STANU
SANTA ROMANA, VATICANO

Watykan, 11 czerwca 1996 r.

Szanowni Panowie,

W imieniu Jego Świątobliwości Jana Pawła II dziękuję za dary złożone przez pielgrzymkę Międzynarodowego Stowarzyszenia Policjantów z Zakopanego, Krakowa, Tarnowa, Rzeszowa i Nowego Sącza do Wiecznego Miasta.

Ojciec Święty poleca Bogu w modlitwie Ofiarodawców, upraszając na ich trudną służbę społeczeństwu wszędzie potrzebną łaski.

Z wyrazami szacunku

L. Sandri
Mons. L. Sandri
Asesor

International Police Association
ul. Jagiellońska 27
34-500 Zakopane
POLONIA

PRZYPISY:

1. Przepisy art. 5-4 pierwszego statutu Sekcji Polskiej IPA, zarejestrowanego przez Sąd Wojewódzki w Poznaniu 23 grudnia 1991 r. Par. art. 2 pkt c regulaminu międzynarodowego IPA.
2. Cyt. z protokołu obrad I Krajowego Kongresu Sekcji Polskiej IPA str. 3.
3. „IPA Wiadomości...” nr 29/2005 str. 6-7.
4. „Udział Polski w międzynarodowym stowarzyszeniu Policji”, Uniwersytet Wrocławski 2000 r. praca magisterska Pawła Michałaka, str. 8.
5. Przepisy art. 1 ust. 3 statutu międzynarodowego IPA.
6. Przepisy art. 6 regulaminu międzynarodowego IPA.
7. „Wiadomości Sekcji Polskiej IPA” nr 29/2005 str. 6.
8. Dane z informacji Jerzego Jaruszeńskiego, rozgłoszone w Grupie Wojewódzkich IPA 17.02.1996 r.
9. Fragment listu Eugeniusza Gryca, Kierownika Grupy Wojewódzkiej IPA w Poznaniu do Zarządu Krakowskiej Grupy Wojewódzkiej IPA z 23 maja 1995 r.
10. Pismo Jerzego Jaruszeńskiego do przewodniczących Grup Wojewódzkich IPA z 11.09.1995 r.
11. Mariusz Żebrowski „IPA Sekcja Polska zarys historii, dokumenty” str. 8.
12. Przepisy § 25 ówczesnego statutu Stowarzyszenia.
13. Przepisy § 23 statutu Stowarzyszenia uchwalonego 13-14 listopada 2004 r. w Łącznej.
14. Przepisy § 25 statutu uchwalonego 29 września 2007 r. w Białym.
15. Kopia listu w prywatnych zbiorach Józefa Wójciszczaka.